

Ny kartläggning av bassänger:

Köer och höga avgifter hindrar många från träning

Fortsatta köer, brist på ledare och stora skillnader i terminsavgifter. Det visar Reumatikerförbundets nya kartläggning av tillgången till varmvattenbassäng för anpassad träning och motion. Det finns också tecken som tyder på att landstingen i ökad uträkning skjuter över ansvaret för den medicinska rehabiliteringen på reumatikerföreningarna.

151 föreningar har svarat på en enkät med frågor om tillgång till bassänger, tider och antal platser, problem och fysiska brister, kostnader och remisskrav. Den är en uppföljning av den kartläggning som förbundet genomförde 2002.

Höga avgifter är fortfarande ett problem för många, både deltagare och reumatikerföreningar. Exempel från föreningarna visar att deltagaravgifterna varierar kraftigt mellan olika kommuner. Den lägsta deltagaravgift som rapporterats är 150 kronor per termin. Den högsta är 1 000 kronor!

Avgifter problem

Var fjärde reumatikerförening anser att avgifterna för bassängträningen är ett problem.

– Det är möjligt att siffrorna inte är fullt jämförbara, det kan till exempel skilja i antal träningstillfällen. Men det är alldeles tydligt att den anpassade motionen och träningen som våra medlemmar deltar i måste ges mer rättvisa ekonomiska förutsättningar, säger Reumatikerförbundets intressepolitiska ombudsman Kristina Söderlund.

Andra problem är brist på platser och brist på badledare. Av svaren framgår att många grupper är fullteknade och att det finns en kö. Nästan var tredje förening anser att detta är ett problem. Skälen till att det är kö varierar. Små bassänger och konkurrens med andra om badtider är vanliga skäl. Brister på ledare påverkar också möjligheten att starta fler grupper.

Sedan den förra kartläggningen gjordes har Reumatiker-

Var fjärde reumatikerförening tycker att bassängavgiften är ett problem.

förbundet försökt renodla begreppen kring rehabilitering, där varmbassängsträning är en form. Anpassad motion och träning är en form av egenvård medan den medicinska rehabiliteringen i varmbassäng är en behandling som sjukvården ansvarar för och som det krävs remiss för att delta i.

Frågorna i årets enkät har enbart handlar om den anpassade motionen och träningen som föreningarna själva bedriver. Samtidigt framgår det av svaren att reumatikerföreningarna i relativt stor utsträckning organiserar och ansvarar också för verksamhet som handlar om medicinsk rehabilitering.

– Jag kan inte säga att landstingen generellt skjuter över ansvaret för den medicinska rehabiliteringen på våra föreningar, men det finns tecken som tyder på att det är så i vissa fall, säger Kristina Söderlund.

Föreningar ansvarar

På frågan om det krävs remiss för att få delta i bassängträningen svarar nästan var tredje förening ja. I vissa fall kan det vara både och; om landstingen ansvarar för träningen krävs remiss men om föreningarna håller i verksamheten krävs ingen remiss.

Men svaren visar också att föreningarna ansvarar för träningen i 30 av de 40 bassänger, där det krävs remiss för att få delta.

– Om vi jämför med kartläggningen från 2002, ser vi både att kravet på remiss har minskat och att ansvaret för bassängträningen mer och mer har övergått till att bli ett ansvar för reumatikerföreningarna, säger Kristina Söderlund.

– Reumatikerförbundet anser att landstingen ska ta ett större ansvar för den kvalificerade medicinska rehabiliteringen och att det inte ska finns något remisskrav för den anpassade motionen och träningen.

Text: Lotta Tillström
Foto: Anders Arhammar